

ਹੋਲੀਉਤਸਵਪਵਿੱਤਰਬਣਨਦਾ, ਬਣਾਉਣਦਾਯਾਦਗਾਰ

ਹੋਲੀਏਸਟ ਬਾਪ ਹੋਲੀਹੰਸਾਂ ਨਾਲ ਹੋਲੀ ਡੇ ਮਨਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਹੋਲੀ ਡੇ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਹੈ ਹੀ ਹੋਲੀ ਡੇ। ਤਾਂ ਹੋਲੀਏਸਟ ਬਾਪ ਹੋਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋਲੀ ਡੇ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹੋਲੀ ਇੱਕ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੀ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਰੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਹੋਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੱਦ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਹੋ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਦਾ ਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੋਲੀ ਦਾ ਉਤਸਵ ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ, ਬਣਨ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਿਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿਧੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦਾ ਸਾਰ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਲੀ ਬਣਨ ਜਾਂ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਾੜਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੋ ਨੂੰ ਰੰਗ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਉਤਸਵ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਵ ਭੁੱਲ ਕੇ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਨ ਹਾਂ ਮਤਲਬ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿੱਤੀ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਲੋਕਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਛੋਟਾ ਵੱਡਾ, ਨਰ ਨਾਰੀ ਸਮਾਨ ਭਾਵ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣ ਇਸ ਭਾਵ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮਿਤੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੰਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਮਾਨ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਫਿਰ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੰਗ ਲਗਾਈਏ। ਰੰਗ ਪਿਚਕਾਰੀ ਨਾਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਪਿਚਕਾਰੀ ਕਿਹੜੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਵਯ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਪਿਚਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੰਗ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਪਿਚਕਾਰੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ। ਭਰੀ ਹੋਈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਪਿਚਕਾਰੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਵਿੱਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਉਹ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਹੋਲੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਹੋਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੋਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਦਿਨ ਹੋਲੀ ਡੇ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਮੂਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਦਾ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੂਡ ਬਣਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਹੋਲੀ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਡ ਨਹੀਂ। ਹੋਲੀ ਮੂਡ ਸਦਾ ਹਲਕੀ, ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ, ਸਦਾ ਸਭ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਪੰਨ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਹ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੂਡ ਬਦਲਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ, ਕਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਚਣ ਦੀ, ਕਦੇ ਹਲਕੀ, ਕਦੇ ਭਾਰੀ- ਇਹ ਸਭ ਮੂਡ ਬਦਲਕੇ ਸਦਾ ਹੈਪੀ ਅਤੇ ਹੋਲੀ ਮੂਡ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਉਤਸਵ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮਿਟਾਉਣਾ, ਮਨਾਉਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣਾ। ਜਿਸਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਸਾੜਦੇ ਹਨ, ਰੰਗ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ, ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ, ਕਿੰਨੇ ਰੰਗ ਦੀ ਹੋਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਰੰਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮਾਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਣਗੇ? ਸਥੂਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗਲੇ ਮਿਲਦੇ, ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦੇ? ਜਦੋਂ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਮਾਉਣਾ ਹੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੀ ਵਿਧੀ ਕਿਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ? ਤੁਸੀਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਮਨਾਉਂਦੇ, ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਯਾਦਗਾਰ ਰੂਪ ਮਨਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਿੰਨੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਉਤਸਵ ਮਤਲਬ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣੇ ਹੋ ਜੇ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਯਾਦਗਾਰ ਦਿਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਾਉਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਰੀ ਜੀਵਨ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਜੀਵਨ ਬਣਾ ਲਈ ਹੈ ਨਾ!

ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਪਾਰਟ ਹੈ ਜੋ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣਾ ਯਾਦਗਾਰ ਉਤਸਵ ਵੀ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਚੈਤਨਯ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਯਾਦ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ ਹੋ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਹਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਮਹਿਮਾ ਯੋਗ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਅਤੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਅਤੇ ਸਮਿਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਗਾਇਨ ਹੈ! ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਹਰ ਆਤਮਾ ਅਲੱਗ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਵੀ ਅਲੱਗ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਫਿਲਮ ਤਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਲੇਕਿਨ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਚਾਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ! ਇਹ ਸਾਡੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਰੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰ ਉਤਸਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਾਰਾ ਆ ਗਿਆ ਨਾ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ? ਇਹ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਿਆ

ਹੈ? ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ? ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖੇ? ਇਹ ਪਹਿਚਾਣਿਆਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੇ ਅਰਜੁਨ! ਇੱਕ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਓਵੇਂ ਯਾਦਗਾਰ ਵੀ ਥੋੜੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੈ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੇ ਥੋੜੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੈਂਪਲ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ। ਜਿਹੜੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾ। ਤਾਂ ਪਿਚਕਾਰੀ ਵੱਡੀ ਸਭ ਦੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ! ਛੋਟੀ-ਛੋਟੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੀ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਭਰਨਾ ਪਵੇ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗ ਲਵੇ। ਹੋਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹੋਲੀ ਮਨਾਵੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਹੋਲੀ ਹੋ ਗਈ ਨਾਂ ਕਿ ਮਨਾਉਣੀ ਹੈ? ਹੋਲੀ ਹੋ ਗਈ ਮਤਲਬ ਹੋਲੀ ਮਨਾ ਲਈ। ਰੰਗ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਰੰਗ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਥੂਲ ਰੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਰੰਗ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿਣਗੇ ਹੋਰ ਵੀ ਲਾਓ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਡਰੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਰੰਗ ਨਾਲ ਤਾਂ ਡਰਦੇ ਹਨ - ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਜਿੰਨਾ ਲਗਾਵੇ ਓਨਾ ਹੀ ਵਧੀਆ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੋਲੀ ਮਨਾ ਲਈ ਹੈ ਨਾ। ਹੋਲੀ ਬਣ ਗਏ! ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਰ ਉਤਸਵ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਰੱਖੜੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਕੋਈ ਜਨਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਰਾਜ ਦਿਵਸ ਦੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਵਿਉਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਫ੍ਰੀ ਸਨ। ਸੰਖਿਆ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਘੱਟ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ ਵੀ ਰਜੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਰਜੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਬੀਜੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਕਥਾ, ਕਹਾਣੀਆਂ, ਕੀਰਤਨ ਇਹ ਸਾਧਨ ਅਪਨਾਏ ਹਨ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਸਾਧਨ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਫ੍ਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀ ਕਰਨਗੇ! ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਕਰਨਗੇ ਜਾਂ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਗੇ ਇਸ ਲਈ ਫ੍ਰੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਕੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੜੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ-ਚੰਗੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬੱਚ ਗਏ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਸਾਧਨ ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 5 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਮਰਿਆਦਾ ਵੀ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ। ਏਨਾ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਗੀਤ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਪਿਆਰ ਸਵਰੂਪ ਤੁਸੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾ, ਹੋਲੀ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਕੀ ਹੈ! ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹੋ, ਹਲਕੇ ਰਹੋ - ਇਹੀ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਕਦੇ ਮੂਡ ਆਫ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਸਦਾ ਹੋਲੀ ਮੂਡ, ਲਾਈਟ ਮੂਡ! ਹੈਪੀ ਮੂਡ। ਹੁਣ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਫੋਟੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਫੋਟੋ ਦੇਵੇਂ ਕੱਢਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਜਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਦੇਖੋ ਮਧੂਬਨ ਦੀ ਰੌਣਕ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੇਖੋ ਉੱਥੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਆ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ, ਅੱਛਾ!

ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਹੋਲੀ ਡੇ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਸਦਾ ਹੈਪੀ ਅਤੇ ਹੋਲੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਸਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ, ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ!

ਪਰਸਨਲਮੁਲਾਕਾਤ

1. ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ? ਸਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਓਵੇਂ ਅਸੀਂ, ਬਾਪ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਨ, ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਸਦਾ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਖੁਦ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਦਾ ਕਾਲ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਦੇ ਰਹੋ। ਥੱਲੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਲਾ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਥੱਲੇ ਮਿੱਟੀ ਹੈ। ਸਦਾ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਾਫ਼ ਹੋ, ਬਿਨਾਂ ਸਾਫ਼ ਬਣੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਫ਼ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਾਫ਼। ਜਦੋਂ ਝੂਲਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਥੱਲੇ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ! ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਖਾਵੇ, ਪੀਓ, ਚਲੋ.....ਏਨਾ ਵੱਡਾ ਝੂਲਾ

ਹੈ। ਥੱਲੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਝੂਲਣ ਦੇ ਦਿਨ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁੱਖ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ, ਖੁਸ਼ੀ, ਪ੍ਰੇਮ, ਗਿਆਨ, ਆਨੰਦ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੂਲਣ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ, ਇਹ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਾਥ ਦਾ, ਝੂਲਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਸਦਾ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਵਰਦਾਤਾ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ। ਵਰਦਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

2. ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਬੱਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ! ਇੱਕ ਬੱਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਜੇ ਸਾਕਾਰ ਮੁਰਲੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਮੁਰਲੀ ਹੈ ਜੋ ਮਧੂਬਨ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਹੈ, ਬਾਪ ਸਿਵਾਏ ਮਧੂਬਨ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ(ਵਿਸ਼ਵਾਸ) ਹੋਵੇ। ਮਧੂਬਨ ਤੋਂ ਜੋ ਪੜਾਈ ਦਾ ਪਾਠ ਜਾਂਦਾ ਉਹ ਹੀ ਪੜਾਈ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਪੜਾਈ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਕੀਤੇ ਭੋਗ ਆਦਿ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁੱਲ ਗਲਤ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਮਾਇਆ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਧੂਬਨ ਤੋਂ ਜੋ ਮੁਰਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਰਸਤੇ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਬੱਚਾ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਰੱਖੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦਵੇਗੀ।(11-04-82)

ਵਰਦਾਨ:- ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਆਸਨਧਾਰੀ ਭਵ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ - ਜਿੱਥੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਹੀ। ਸਿਰਫ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਓਵੇਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਆਦਿ-ਮੱਧ-ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕਰਾਵੇ ਮਤਲਬ ਕਿ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਆਸਨਧਾਰੀ ਬਣੇ ਤਾਂ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਾਣੀ(ਬੋਲ) ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਹੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀ ਹਨ।
